

поприготвятъ обѣдъ; примахна Петра и Василя, кои бѣхѫ стигнали прѣзъ пощь-тѫ, да ся помањтъ по вѣнъ така, що то Старецъ-тъ да гы не види въ дома.

На двора имаше израсло высоко сѣничесто, дърво, Желе порѣси и помѣте, подъ него постели чистѫ новѫ рогозинѫ, отгорь нею проточи старъ си губеръ и нарѣди вѣзглавиницы. Това като свѣрни той, сѣдна подлегијтъ подъ прохладијтѣ сѣнкѫ, наедно съ другаря си Никола и чакајж да доде старецъ-тъ, кой-то още ся не явяваше. Ж. и Н. свободени тукъ ся расприказвахѫ за преминалъ тѣжки дни, по кои-то животъ-тъ имъ е висъ на косъмъ; за примијждія що ся прикарвали изъ горы-тѣ, дѣ кога гладни ся лѣжали подъ сїшѫ такавѫ сѣнкѫ, кога какъ.... кога какъ, съ единѫ речъ, за сичкий имъ миналый животъ и работы, тѣ направихѫ едно кратко вѣспомиеніе. Часто лице имъ получаваше радостенъ видъ, очи имъ ся иаливахѫ и блыщахѫ тѣй свѣтло, като да искахѫ да кажатъ: „послѣ сичко това ные още сме живи и здрави!!!“ Нѣ, за злѣ честь тѣхнѫ, тѣ ся лѣжахѫ и тѣхна-та радость не бѣше тѣй за много. Рано или кѣсно злото всѣгда ся наказва. Чита-